

ساحیب جهناحهین بهعنی «ذی النورین»
 پیرس پاک جهگهر خاکس «ناسووتیس»
 مهزلگهس سهبرهرز سه «مهلهکووتیس»
 دل و منهواس بهزم «جهبهرووت» تاوا
 سیراوس سهروا «لاهوتیس» ماوا
 [جسمگ لدینت، روحا لدیه]
 بن (تهلوین) نهسای تههکین دا مهکین
 [روح الله روحه امین (۲)]
 جا شیخیک که لهم بهیتانهدا پایهی بهرزی
 شیخیتی دیاریکراوه بوته (موراد)، دیاره دهبی
 مهولهوی له خانهقاکهیدا بیته (مورید).
 ئەم موریدبوونهش پیتی شاعیر لهو خانهقایه
 گیردهکات و بهبهردهوامی هاتوچۆی دهکات. ئا
 لیرهوه دینه سهئهوهی که پیرسین: مهولهوی
 لهرووی هونهری و ئیستهتیکی شیعهروه چبی له
 خانهقا دهستکهوت؟ له وهلامدا دهبی بلین:
یهکهه: لهو خانهقایهدا کتیبخانهیهکی
 دهستنوسی تارادهیهک گهورهی تیدا بووه که ئەم
 شاعیره سهری تیکردوون و سوودی گهورهی
 لیوهرگرتوون، بهتاییهتی دهستنوسی
 شیعهکانی (مهولانا جهلاله دین رومی) و (حافزی
 شیرازی) و (سهعدی شیرازی) و (عهتاری
 نهیشاپووری) که لهرووی شیعی سۆفیگهریهوه
 نمونهی شیعی بالاو جوانیان تیدا بووه بوونهته
 یهکیک لهو سهچاوانهی مهولهوی بیی سۆفیانهی
 خووی پی دهولهمهند کردووه، ههروهها هونهری
 بهرزی شیعی لیوهرگرتوون که ههندیکیان دهبین
 له شیعهکانیدا رهنگیان داوتهوه.
دووهم: هه رهو خانهقایهدا دهبیته هاورپی و
 دۆستی گهلی زاناو شاعیری گهوره،
 بهتاییهتی (مهلاله حمهدی نۆدشهیی، مهلا
 عوسمانی فائیک و مهلا حامیدی بیسارانی) که

ئهو گری ناکۆکییهدا که لهوهدابوو جوگهلهی خوینی
 لیدا ههلبهستری (۱).
 مهولانا پیش ئهوهی ریگهی کۆچ بگریته بهر
 دووکهس بهخهلیفههی گهوره دیاری دهکات که
 یهکه میان شیخی سیراجه دین بووه دووهم (سهیید
 عهبدولحه کیمی گهوهنتو) (۲).
 ئەم دوو زاتهش یهکه میان دیته گوندی (تهویلّه) و
 دووه میان دهچیته وه گوندی (گهوهنتو) و لهسه
 ریبازی (نهقشبهندی) دهست دهکهن به ئیرشادو
 رینوینی خه لک.
 کاتێ که خانهقای تهویلّه دهبیته مهکوپی
 شهریعت و تهریقته، مهولهوی له گهرمه
 خوتندی فهقیه تیدا دهبیته و به نیازی پایه ندبوون
 به تهریقته وه روو لهو خانهقایه دهکات و دهبیته
 موریدی شیخی سیراجه دین، چونکه له دیدی
 مهولهو بییه وه شیخی ناوبراو (موراد)
 یا (عارفیکی) (۳) کهم وینه بووه. ئەم راستییهش
 له شیعهرهکانیدا دیاره، بهتاییهتی لهو پارچه
 شیعهرهیدا که شیخی سیراجه دین نامه ی بو
 نویسه وه گلهیی لیکردووه که بوچی سهردانی
 ناکات. مهولهویش به شیعیکی هه ره بهرز وهلامی
 نامه کهی دهاته وه له نو بهیتی سه رهتای
 شیعهره کهدا (موراد) یاخۆ (عاریف) یه تی شیخه کهی
 دهخاته روو و دانی پیدا ده نیت. ههروهکو
 نویسه یه:

شیخی دهوله مهند بههرهس سه مهدی
باگهس حقیقهت جیلوهس تهحمه دلی
جهشوه ههوارگهس فناو یه رده
(متصف) بهوسف شهئس و سیفاتیی
(مشف) بهفهیز تهجهلالای زاتییی
خهلیفهس سهدای «دادن» شهفته
واسیتهس راگهس بهینس عیلم و عهین

له گه‌ڵ پله‌ی به‌رزى خۆتێنده‌وارى ئاندا شاعیرى باش و سه‌رکه‌وتووش بوونه. یه‌که‌میان، که‌مه‌لێ شیعری به‌هه‌ورامی گوتراوی له‌پاش به‌جێماوه که به‌داخه‌وه تا ئیستا له‌ شیوه‌ی دیواندا چاپ نه‌کراون، به‌لام ده‌نگوره‌نگی شاعیرێکی باشیان پێوه دیاره. دووه‌میشیان، له‌ لایه‌ن دکتۆر ئەمین موتاجیبیه‌وه دیوانه‌که‌ی رووی چاپی دیوه‌و شاعیرێکی به‌ به‌هره‌ی قوتابخانه‌ی بابانه. سێیه‌میشیان، دیوانی چاپکراوی نییه، به‌لام مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم هه‌ندێ شیعری به‌فارسی گوتراوی له‌ به‌رگی دووه‌می (یادی مه‌ردان) دا لێ بلا‌وکردۆته‌وه. دیاره به‌هاوێ و هاو‌ده‌مبونی ئەم که‌سانه‌ بێ کاربگه‌ر نه‌بووه، چ به‌شیوه‌ی ئه‌وه‌ی شیعریان بۆ یه‌که‌تر خۆتێندبێته‌وه و باس و خواسیان له‌سه‌ر کردبیت، چ به‌شیوه‌ی ئه‌وه‌ی خۆیان سه‌رگه‌رم کردوه به‌شیعی شاعیرانی دیکه‌ی کوردو فارس و عه‌ره‌به‌وه، که ئه‌مانه‌ش ده‌رگای بیرو هزر و الآو و الآتر ده‌که‌ن.

سێیه‌م: هه‌ر له‌و خانه‌قابه‌دا ئاشنایه‌تی ته‌واوی له‌گه‌ڵ شیعره‌ فارسییه‌ ده‌ست‌نووسه‌کانی مه‌ولانا خالیددا په‌یدا ده‌کات، که ئەم شیعرا‌نه‌ش به‌پێوانه‌ی هونه‌ر دارمالن له‌ ئیسته‌تیک‌او زه‌وقی شیعری تێیاندا سه‌رشاره‌و له‌ شانی شیعره‌ باشه‌کانی شاعیرانی فارسدا ده‌وه‌ستن.

چواره‌م: شاعیرمان له‌ خانه‌قاو له‌ رێگه‌ی خۆتێندنه‌وه‌ی ئه‌و شیعرا‌نه‌وه‌ فێری هه‌ندێ رموزاتی شیعری بووه که به‌پێوانه‌ی دینی ئیسلام هه‌رامن. وه‌کو دانانی (ساقی) له‌ جێگه‌ی (خوادا)، (مه‌ی) له‌ جێگه‌ی (ئیمان و باوه‌ر)، (مه‌یکه‌ده‌ یا مه‌یخانه) له‌ جێگه‌ی (مزه‌وت و خانه‌قا) .. به‌لام له‌ شیعری عاریف و سۆفیه‌کاندا ره‌وا‌بوونیان پێدراوه، چونکه مه‌به‌ستیان (رواله‌ت) ی وشه‌کان نییه، به‌لکه مه‌به‌ستیان واتای وشه‌کانه‌و ئه‌مه‌ش

میژویه‌کی دووردرێژی هه‌یه.

پێنجه‌م: شاعیرمان شیعری جوانی له‌چه‌ند باهه‌تێکی دیکه‌دا هه‌یه، وه‌کو (نامه‌ی شیعری)، بۆ سه‌روشت، لاواندنه‌وه، ده‌رپینی ده‌ردی دل، عاشقانه... ئەم شیعرا‌نه‌ش هه‌موو له‌وپه‌ری به‌رزتێدان و له‌ جوگرافیا‌ی هونه‌ردا ئۆلکه‌ی تابه‌تی خۆیان هه‌یه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شدا خانه‌قا ته‌رزێ شیعری دیکه‌ی به‌مه‌وله‌وی فێرکرد، که ئه‌ویش شیعری سۆفیا‌نه‌یه‌و ئەم شیعرا‌نه‌یش گه‌لێ بالا زرا‌قن و تا ده‌ست هه‌لبه‌ری هونه‌ریان تێدا‌یه، واته‌ ئه‌گه‌ر خانه‌قا نه‌بوا‌یه ئه‌وا هه‌رگیز به‌وشیوه‌ جوانه‌ ئه‌و چه‌پکه‌ شیعره‌ سۆفیه‌ به‌رزانه له‌ دیوانه‌که‌یدا نه‌ده‌بوون.

شه‌شه‌م: شێخه‌کانی خانه‌قا کاتێ که بۆیان ده‌رکه‌وتوه مه‌وله‌وی هێنده مه‌له‌وانیکی کارامه‌ی ناو ده‌ریای شیعره، زۆر پشت‌گه‌رییان لێکردوه‌و هانیان داوه که به‌ره‌مه‌ی وه‌کو (الفیله) و (عه‌قیده مه‌رضیه) بنوسیت، ئه‌مه‌ش خه‌لاتیکی دیکه‌ی خانه‌قابه‌ بۆ ئەم شاعیره‌ غه‌را‌یه.

هه‌هه‌مه‌م: هه‌ر له‌ خانه‌قادا له‌ سه‌رده‌می شێخایه‌تی (شێخ محه‌مه‌د به‌هائه‌دین) ی کورێ شێخ سیراجه‌دیندا ده‌بیته‌ دۆستیکی راسته‌قینه‌و بێگه‌ردی شاعیرێکی گه‌وره‌ی وه‌کو (مه‌حوی). دیاره له‌گه‌ڵ ئەم شاعیره‌شدا به‌ده‌یان جار شیعریان بۆ یه‌که‌تر خۆتێندۆته‌وه‌و هه‌لسه‌نگاندنیان له‌سه‌ر شیعری یه‌کدی هه‌بووه. خو‌ناکری بلسین دوو شاعیری ئاوا بلیمه‌تی موریدی شێخیک شیعریان بۆ یه‌کدی نه‌خۆتێندبیته‌وه‌و قسه‌یان له‌سه‌ر نه‌کردبیت!

هه‌شته‌م: خانه‌قای ته‌وێله‌ به‌هۆی شێخه‌کانییه‌وه که زۆر دل‌به‌ندی شه‌ریعه‌ت و ته‌ریقه‌ت بوونه‌و هه‌مووشیان ده‌ستی شیعریان هه‌بووه، خه‌لکانیکی

فەلسەفە (عیرفانی شەرقی) دەرەدە کات، کە بناخە کە لە سەر (وحدە الوجود) دانراوە. ئەم فەلسەفە بەش لە رۆژە لاندە مێژوویەکی دێرینی هەیه و دەچیتەوه سەر (بوداییەت) و (زەرەدەشتییەت) کە گەلی شاعیری گەرە لە بەر دەم پرشنگی خۆیدا دروست کردووه، وەکو (مەولانای رۆمی)، (حافیزی شیرازی)، (مەلای جزیری)، (مەحوی) و (شیخی زیائەدین-فەوزی) و هتد... ئەمە لە فەلسەفە ئیسلامییە کە جیاوازه کە شاعیرانی وەکو (حەسسان کوری سابت) ی عەرەب و (حەمدی ساحیب قران) ی لای خۆمانی پێ پەرە درەدە کراوه. ئەوهی من تا ئیستا بۆی چوویم - نازانم لەمەولا چۆن دەبێت - مەولەوی تەنیا شیعریکی بە فەلسەفە ئیسلامییانە هەیه، ئەویش ئەم شیعریە بە کە بەم بەیتە دەستپێدە کات:

**ئەس گرد مەوجوودن جەتۆگرت مایە
مەوجوود هەر تۆس ماسیواسایە. (۵)**

ئێتر شیعەرە سۆفیگەراییەکانی دیکە باگراوندە کە یان فەلسەفە یە کە مە کە باسمان کرد جا هەر بە کێک لەم دوو فەلسەفە یە لای هەر شاعیری بن شیعری بەرز دەخولقیین. با واز لە شیعری بریق و باق بیتین و بچینەوه سەر ئەو شاعرانە ی کە پشتیان بە فەلسەفە بەستووه، لەمەوه بۆمان دەر دەکەوێت کە هەر شیعری باگراوندە کە ی فەلسەفە بیت، ئەوا شیعریکی قوولتر و هونەرتر، واتە لەو چەشنە شاعرانە کە لە بورجیکی بەرزدا خۆیان گرتووه و خۆپنەری وریا و هۆشیارییان دەوێت کە پلە بە پلە سەرکەوێت تا دەستی پێیان دەگات. واتە هەرگیز شیعری فەلسەفی یا پشەبەستوو بە فەلسەفە ئەوێندە ئاسان و سانا نین کە بە یەک جار خۆپنەنەویان تێر بخۆیت و مری بیت، بە لکو هەر جارە بە شێوە یە ک

زۆر لە مەلا و زاناو شاعیری خانە قاکە یان کردۆتە بارە گای خۆیان، مەولەویش کە بۆتە دۆست و هاوڕێ و هاو دەمی ئەوانە بە نەجەرە یەکی دیکە ی زانست و شیعری بەر و دا کراو تەوه. تەنانەت مەلای باش لە خانە قادا ژیاون کە بەرە گەز کورد نەبوونە و خەلکی (تالش) ی باکووری ئێران و ولاتی (داغستان) بوونە. خۆ ئەم زاتانە ئەگەر فیری کوردیش نەبوون ئەوا بە زمانی فارسی دواون، کە ئەم زمانەش بۆ کە سێکی وەکو مەولەوی زۆر ئاسان بووه. ئاسانبون و زالبون مەولەوی بە سەر زمانی فارسیدا بە (الفوائح) هە کە یدا دیارو بەرچاوه. ناسینی (تالشی) و (داغستانی) و ژیا نیان لە خانە قایە کدا بۆ مەولەوی بەرە یەکی دیکە بووه، چونکە ئەم دوو زاتە ئەگەرچی تا ئیستا شیعریان دیار نییە، بە لām بە پیتی زانیاریە کە حەمەن بە باشی سەریان لە شیعەر دەر کردووه، چونکە لە پلە ی خۆپنەنی خۆیاندا (بە لاغە) یان خۆپنەوووه کە بە وردی راقە لە سەر هونەری شیعەر دە کات.

نۆیەم: مەولەوی دوا ی وەفاتی شیخی سیراجە دین دەبیتە موریدی (شیخ محەمەد بەهائە دینی) کورە گەرە ی شیخی سیراجە دین، هەر و هەا دلێشی لای (شیخی زیائە دین) و (شیخ ئەحمەد) بووه کە کوری سێیەم و چوارەمی شیخ بوونە، ئەمانیش شیعری نایابیان لە پاش بە جێماوه، بۆیە هەم لەرووی تەسە و و فەوه و هەم لەرووی شیعەرەوه (مەولەوی) یان چوو بە دلدا، ئەمەش بە خشیشتیکی دیکە ی خانە قا بووه بۆ ئەم شاعیرە مان کە وای لێ بکات تا دوا سالا کانی تەمەنی لە بره و پیدانی شیعەر دابیت و هونەری بەرزو بەر جەستە پیشکەش بە ئە دەبی کوردی بکات.

دەیه م: شاعیرمان لە خانە قادا بە وردی سەر لە

له شیوه‌کانی خۆپندنه‌وه‌یان، هونه‌رو زه‌وق و سه‌لیقه‌ی دیکه‌ت دیتنه‌ به‌رده‌ست، به‌لام شیعرێ با زۆر جوانیش بیت که فه‌لسه‌فه‌ی له‌پشت نه‌بوو، ئه‌وه ده‌چیتنه‌ خانه‌ی (سه‌هلی مومته‌نیح) ه‌وه، ئاسان و سانا به‌کجار خۆپندنه‌وه‌یان به‌سه‌و به‌س. زۆر شیعرێ کۆن و نوێی له‌م باب‌ه‌ته‌مان هه‌یه که چوونه‌ته‌ ئه‌رشیفه‌وه‌و لیبی خه‌وتوون، به‌لام ئایا شیعرێ شاعیرتیکێ وه‌کو مه‌وله‌وی ده‌چیتنه‌ ئه‌رشیفه‌وه‌و گه‌ردی رۆژگاری له‌روو بنیشی؟ له‌ وه‌لامدا ده‌بێ بلتین نه‌خیر، چونکه مه‌وله‌وی به‌لووتکه‌ی (سیحری به‌یان) و (حیکمه‌تی شیعر) گه‌یشتووه.

یازده‌هه‌م: به‌بۆنه‌ی پابه‌ندبوونی شاعیر به‌خانه‌قای ته‌ویله‌وه‌ ئاشنایه‌تی له‌گه‌ڵ چه‌ند خانه‌قایه‌کی دیکه‌دا په‌یدا ده‌کات و ریی هاتوچۆیان ده‌گریته‌به‌ر، ئه‌و خانه‌قانه‌ش وه‌کو (خانه‌قای سلیمانی- کاک ئه‌حمه‌دی شیخ). (خانه‌قای که‌رکووک- شیخ عه‌بدورحمانی خالسی تاله‌بانی)، (خانه‌قای گه‌وه‌نتو- سه‌یید عه‌بدوحه‌کیمی گه‌وه‌نتویی) (خانه‌قای شاکه‌ل- نزیک کفری) دیاره له‌ کۆری زانایان و شیخان و شاعیرانی ئه‌م خانه‌قایانه‌شدا به‌هره‌ی دیکه‌ی وه‌رگرتووه‌و چاوی به‌دنیای خانه‌قای دیکه‌دا کراوه‌ته‌وه. ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلتین که هه‌ر خانه‌قایه‌ک و مزگه‌وتیکێ به‌ناوی ئه‌و سه‌رده‌مه زانکۆیه‌ک بوون بۆ خۆیان و که‌سی زیه‌ک و لی‌هاتوو توانیویه‌تی سوودو به‌هره‌ی ته‌واوی شه‌ریعه‌ت و ته‌ریقه‌تیان لێ وه‌رگریت، که مه‌وله‌وی یه‌کیک بووه له‌ خۆپندکارێکی وریای ئه‌م زانکۆیانه‌و ئه‌مه‌ش به‌پله‌ی زانست و شیعه‌کانیدا دیاره.

دوازدده‌هه‌م: به‌بیریاری شیخی سیراجه‌دین، مه‌وله‌وی له‌ خانه‌قادا پله‌ی به‌رزده‌بیته‌وه‌ بۆ ئاستیکێ به‌رزتر که بریتیه‌ی له‌وه‌ی ده‌بیته‌ رینوین و

مامۆستا و سه‌ریه‌رشتیاری خانه‌قاو کورانی شیخ. شیخ له‌ یه‌کیک له‌ نامه‌کانیدا که به‌مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه‌ی ئامانجه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بۆ هه‌موو زانایان و گه‌وره‌پیاوان و موسلمانانی سه‌رده‌می خۆی نووسیویه‌تی، تییدا ده‌لێت:

(جه‌نابی زانای ره‌ببانی، گه‌وه‌ری خاوینی زانسته‌کان و مه‌عانی، ئه‌ستیره‌ی بورجی سه‌ییدی، هه‌ساره‌ی ئاسمانی به‌خته‌وه‌ری، رییاری رینگه‌ی راست، مه‌وله‌وی عه‌بدوله‌رحیم راده‌سپیرین و فه‌رمان و ئاماره‌ی پیده‌که‌ین که له‌مه‌ولا له‌ فه‌رمان به‌چاکه‌و توخنه‌که‌وتنی خراپه‌و هه‌روه‌ها به‌جیه‌تینی زیکره‌ کارپیتکراوه‌کانی ئه‌م خیزانه‌ به‌ریتزه‌و ئاراسته‌کان و خه‌مه‌کاندا که‌مه‌ت‌رخه‌می نه‌کات. هه‌ر موریدی که دیتنه‌ ناو ته‌ریقه‌ته‌وه‌ فیری بنه‌ماو که‌رته‌کانی دینی بکه‌ن، وه‌پایه‌کان و مه‌رحه‌کانی باوه‌رهبینان و ئیسلام و نوێژو رۆژو ته‌واوی ئه‌رکه‌کانی شه‌رعی پێ راست بکه‌نه‌وه، به‌لکه‌ هه‌موو خه‌لیفه‌ پابه‌ندبووه‌کان به‌م خیزانه‌وه‌ش به‌هه‌مان فه‌رمان فه‌رمانپیتکراون. له‌مه‌ودوا دلسۆزانی ئه‌م خیزانه‌ گوفتارو کرداری جه‌نابی مه‌وله‌وی به‌گوفتارو کرداری من بزانی و نه‌توانن له‌ فه‌رمانی شه‌رعیانه‌ی ته‌واوی ئه‌و ده‌ریچن. هه‌روه‌ها مۆله‌تمان پیدا که هه‌لسیت به‌وانه‌ وتنه‌وه‌ی زانسته‌ شه‌رعییه‌کان و خۆپندنی قورئان و ده‌لایل و هتد... (ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وێت). کاته‌کانی خۆی به‌خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی خواو زوه‌دو له‌ خواترسان ئاسوودان بکاته‌وه‌و خه‌لکی به‌تیشکی وانه‌وتنه‌وه‌و رینوینی رووناکی بکاته‌وه‌). (٦)

په‌راویزو سه‌رچاوه‌کان:

١- مه‌ولانا خالید یه‌کیک بووه له‌ قوتابیه‌کانی (شیخ مارفی نویدی) که سه‌ر باشقه‌ی

لیکدانه وهی ئه و دیوانه به رهه می منه، منیش ئه و ده مه له شاری سنه ژیانم له ژیر فشاردا بو بویه نه متوانی له سه ری بیه ده نگ.

۳- له ریبازی ته سه وفدا (مراد) یا (عارف) به که سیک ده گوتی ت که به ته وای تژی بو بیت له زانستی خودایی و به هوی زانایی خوی و زیکری خودا وه به حق گه شتی و هر هوت ریگه که ی گه شتن به حق بریبی. ئه و هوت ریگه یه ش ئه مانه ن (وادی الطلب، وادی العشق، وادی المعرفه، وادی الاستغفار، وادی التوحید، وادی الحیره، وادی الفقر و الغنی). ئه م پله به ی شیخی سیراجه دینیش. یه که م به و شیعه ردا در ده که ویت که مه وه لوی بو نووسی وه و له سه ره تایی ئه م و تاره دا ئامازه مان پیکرد. دو وه م له م چوارینه ی شیخ خزیدا در ده که ویت که خوا یار مه لا عه بدولکه ریم موده ریس له به رگی دو وه می (یادی مه ردان) دا ل ۷۴-۷۳ بلاویکردۆته وه و ده فه رمووی:

**هر جاکه من و یار به هم باز رسییم
از بیم بدانیش لبخویش گزیدیم
بس واسطه گوش و زبان از طرق دل
بسیار سخن بود که گفتیم و شنیدیم**

واته له هر کوپیه که که من و یار دیسان به یه که گه شتین، له ترسی به دخواز لیبوی خو مان گه ست. به بی هوی گوپچکه و زمان له لایه ن دل وه قسه زۆر کرا که گوتمان و بیستمان، یار = خودا. بدانیش = شهیتان.

۴- پروانه دیوانی مه وه لوی. ل ۳۱۸-۳۲۰ چاپی سنه.

۵- هه مان سه چا وه. ل ۵۴-۵۶

۶- پروانه به رگی دو وه می یادی مه ردان ل ۵۲-
۵۳ چاپخانه ی کۆری زانیاری به غداد ۱۹۸۳.

ریبازی قادری بو وه له شاری سلیمانی و ده ورو به ریدا. کاتی مه ولانا خالید پیده گات بروای به و ریبازه له ق ده بیت. له به ره وه ریگای هیندستان ده گرتیه به ره له شاری (ده له ی) له سه ر دهستی شیخ عوبه یدوللادا ریبازی نه قشبه ندی وه رده گرت و پاش ما وه یه که به شیوه ی خه لیفه ی ئه و ریبازه ده گه رتیه وه سلیمانی. مه ولانا خالید دوا ی ئه وه ی خه لکیکی زۆری له ده ور کۆده بیتیه وه ده بیتیه مایه ی نیگه رانبوونی قادریه کان و ئازا وه دروست ده بیت، که ئازا وه که ده گاته راده ی خراب مه ولانا به نا چاری سلیمانی به جیدیتلی و روو له ولاتی شام ده کات. به مه ش کۆتایی به کی شه که دیت. له م ما وه یه دا چرای ته مه نی شیخ مارف روو له کورژانه وه ده بیت. پاش خوی کاک نه حمه دی کوری جله وی کار ده گرتیه ده ست، له م لاشه وه دوا ی رۆشتنی مه ولانا له ناوچه ی سلیمانی دا شیخی سیراجه دین ده بیتیه جیگیری و هه ردو و لایان ئاشته واییه کی ته و او ده که ویتیه نیوانیانه وه و کی شه که به یه کجاری بنه بر ده کرت.

۲- سه بیید عه بدولحه کیمی گه وه نتو (۱۸۱۴-
۱۸۸۹) له سه یه کانی گوندی گه و نتو سه ر به پاریزگای سنه. له ته مه نی فه قیه تیدا دیتیه شاری سلیمانی و له مزگه وتی گه و ره له خزمه تی شیخ مارفدا خویندن ته و او ده کات، پاش موله تی مه لایه تی وه رده گرت و هه روه ها له دهستی مه ولانا خالیددا موله تی خه لیفه یه تی به ده ست دینی ده گه رتیه وه زیدی خوی و سه رگه رم ده بیت به کاروباری شه ربه ت و ته ربه ته وه. ئه م پیا وه زانایه شاعیریکی باشیشه و لیره دا پتوبسته ئه وه بلیم که به نده دیوانه که یم له شاری سنه زیندوو کرده وه، به لام به کیک له نه وه کانی به ناوی (شیخ جه میل) به ناوی خو به وه چاپی کرد، ئه مه بو میژوو ده لیم که به شایه تی چه ندین که س ساغ کردنه وه و